

la sfârșitul veac. XVI și dincoace de Dunăre, arupserimu, arupseri, arupseri, arupserimu, arupseritu, arupseri (voiu rupe, etc.).

Pentru cel istrian: a) *l* muiat s'a păstrat; galyiră (găină), glyață (ghiață), lyau (iau), lyepur (iepure); b) *n* muiat păstrat, cunyu (cuiu); c) *e* înainte de vocală palatală s'a prefăcut în africata *ts*, *tser* (cer), *tserbitse* (cerbice); d) *n* între vocale s'a prefăcut în *r*, *adur* (adun), *albiră* (albină), *asir* (asin); e) *o* accentuat urmat de *e* și de *e* mut corespunzător lui *ă* dacoroman, nu s'a diftongat, *coje*, *cose*, *omiri*; f) între labiale și *y* se intercalează *l*, *ceia ce* este un împrumut de la Slavi, *flyer* (fier), *mlyare* (miere), *mlyel* (miel), *plyerde* (pierde), *lyerm* = *vlyerm (vierme); g) vocalele *ă* și *i* lipsesc, în locul corespunzător lor se găsește o vocală asemănătoare cu *e* mut francez; h) pluscaperfectul indicativului se formează din imperfectul auxiliarului *am* și din participiul trecut: *vévu*, *vévi*, *véve*, *vevân*, *vevâts*, *vévu* portatu (purtasem, etc); i) ca auxiliar pentru condițional servește *rez*, *rei*, *re*, *ren*, *rets*, *re* (obscur, *e* este corespunzător lui *ă*), *rez fatse* (aș face).

Izvoarele unde se pot studia dialectele macedonean și istrian sînt următoarele mai principale.

Pentru cel macedonean: a) *Πρωτοπειρία παρὰ τοῦ... Κυρίου Θεοδώρου Ἀναστασίου Καβαλλιώτου τοῦ Μοσχολίτου... Ἐνετίησιν*, 1770 (un dicționar de 1070 de cuvinte în romînește, grecește și albanezește); b) *Εἰσαγωγικὴ διδασκαλίαι... παρὰ τοῦ... Κυρίου Δανιὴλ τοῦ ἐκ Μοσχολέως...* 1802 (frazе mai lungi sau mai scurte cu coprins foarte variat în cele patru limbi principale din peninsula balcanică, romîna, greaca, bulgara și albaneza); c) *Bojadschi M. G., Romanische oder macedo-vlachische Sprachlehre*, Wien, 1813; d) un fragment din evanghelia lui *Luca*, publicat de *Kopitar* l. c.; e) *Mostre de dialectul macedo-romanu de Vangelin Petrescu*, București, 1881 (îndoios).